

[Gudme.]

anden side ladet mig overbevise om, at det så mange gange i disse forhold er sådan, at bagmændene, de, der prøver på at snyde andre, dækker sig bag hinanden, og hvis man derfor ikke også kan straffe den uagtsomme adfærd, vil det mange gange være sådan, at den egentlige gerningsmand vil kunne krybe i skjul bag en anden og ingen overhovedet bliver straffet, fordi man skal gennemføre kravet om forsæt og det efter omstændighederne er ubeviseligt. Idet jeg skønner, at domstole og anklagemyndighed vil bruge denne bestemmelse med varsomhed og omtanke, anser jeg det derfor af rent bevismæssige grunde for forsvarligt, også i det omfang der er tale om det i disse tre bestemmelser, at gennemføre en kriminalisering af de uagtsomme handlinger.

Så kommer vi til ændringsforslag nr. 5, den generelle bestemmelse, som i særlig grad hr. Ole Espersen før ofrede mange ord på. Jeg vil gerne sige, hvad der har været lejlighed til at sige ved tidligere lejligheder: der er ingen gevinst ved at gennemføre en bestemmelse, hvor man kriminaliserer noget, som ingen i realiteten kan forstå er strafbart, og det, som er indeholdt i denne bestemmelse, kan jo kun de færreste, om nogen, forstå, dette, at det skulle være strafbart at handle åbenbart i strid med redelig fremgangsmåde inden for det pågældende område.

Der er sådan set ikke grund til at føje meget til den udførlige argumentation, som straffelovrådet i sin tid gav, og som justitsministeriet indtil det sidste også har givet, imod, at denne bestemmelse skal indføres i loven, men kun dette at sige, at jeg tror, det er et stort blållys, man her har tændt, når man vil give det udseende af, at man her rammer noget, som man ønsker at straffe. Vi ønsker alle at straffe de handlinger, som i sin tid blev beskrevet i Grellrapporten, og som vi ved andre lejligheder har fået mulighed for at diskutere, men vi ønsker at straffe dem på en sådan måde, at vi kan påpege både over for os selv og dem, vi vil straffe, hvad det er, der er det egentlig kriminelle i handlingen. Jeg tror, at en række af de beskrevne handlinger, dem, vi har haft lejlighed til at diskutere, og dem, som Grellrapporten nævner, kan straffes på anden måde. Den moderniserede § 282, ågerparagraffen, er i så henseende nyttig; de nye bestemmel-

ser i § 300 a, b og c vil også være det. Men vi vil ikke kunne opnå at gøre noget strafbart bare med denne gummielastikummede bestemmelse, som man nu vil have indføjet i § 300 d, for ingen, hverken anklagemyndighed eller domstole, vil heri se nogen karakteristik af, hvad det er, der er det egentlig strafbare.

Derfor må jeg anbefale, at man stemmer imod denne bestemmelse. Vi skal fortsat holde fanen højt og gå videre med det princip, at det, vi skriver i straffeloven, skal være sådan, at enhver, både den, der forstår det, og den, der ikke forstår det, heri kan læse, hvad det er, der er elementerne, hvad der er det egentlige i den strafbare handling.

Hr. Ole Espersen sagde før, at det afgørende er, om vi skal have en generel bestemmelse i straffeloven. Ja, det er afgørende for vores retsfølelse, at vi stemmer den ned, men det er ikke afgørende for spørgsmålet om bekæmpelse af bagmænd. Det afgørende for spørgsmålet om bekæmpelse af bagmænd er, at vi fortsat er vågne overfor, på alle de enkelte punkter hvor vi bliver opmærksom på en uønsket kriminalitet, at give regler, der virkelig dækkende kan ramme denne uønskede kriminalitet. Og det vil sige, at det er langt bedre i stedet for en generel bestemmelse, der ingenting siger, fra tid til anden, når vi bliver opmærksom på former for kriminalitet, vi ønsker at straffe, da at gennemføre specielle bestemmelser, der siger, hvad der er det uønskede, hvad der er det strafbare i denne handling. Derfor er vi ikke færdige med det, som vi vedtager i dag; det er kun en station på vejen. Vi bør alle være opmærksom på senere også at kunne gennemføre bestemmelser, der er i stand til at straffe uønskede handlinger inden for den økonomiske kriminalitets område.

Jeg har ved en tidligere lejlighed, nemlig da vi havde bagmandsdebatten her i tinget den 10. maj 1973, efterlyst, om man ikke skulle gennemføre den bestemmelse, som fandtes i ågerbetænkningen fra 1971 om oplysningspligt vedrørende pantebreve. Jeg gentager efterlysningen i dag og gentager det, jeg før sagde: det er de mange små specielle bestemmelser og ikke en generel bestemmelse uden indhold, der skal være det virksomme middel i kampen mod bagmændene.